

Lb. Nielsen: Det ærede Medlem har nu høvt Leilighed til nærmere at forklare sine Udtalelser desangaaende, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Derimod, hvad angaar det andet med Hensyn til Planterne af det ærede Medlem Paaviste, at de havde sagt, at en Ventetid af 3 Aar var for kort, og at det vilde have været værre endnu, dersom vi havde ophævet Arbejderregulativerne strax, har jeg selv været opmærksom paa det Samme, da jeg gjennemlæste Andragendet; men de sige ikke bestomindre i samme Andragende, at en Ventetid af 3 Aar for Negerne er altfor lang, og at det var af den Grund, de gjorde Oprør. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at der i selve Planternes Andragende er en Selvmodsigelse. (Vilke: Ja, mere end een). Der staar virkelig begge Dele tydelig deri, baade det, som det ærede Medlem sagde, og ogsaa det, jeg har nævnet, og herhjemme har man jo været enig om, tror jeg, for en væsentlig Del idetmindste, endog fra Flertallets Side, at det ikke var rigtigt, at Negerne kom til at vente i 3 Aar, da, som sagt, et saa barnligt Folk som Negerne, overhovedet har ondt ved at vente.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg A, Sp. 2227) vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til imorgen, Tirsdag, Formiddag Kl. 10.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1876—1877.

(Forslaget findes i Tillæg C, Sp. 15 fg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B).

Der var til denne Behandling ikke stillet andre Ændringsforslag end de i Betænkningen opførte.

Formanden (Krabbe): Jeg erindrer om, at første Behandling af denne Sag sker efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling.

De stillede Ændrings- og Underændringsforslag, Forslagets Indhold, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Claußen): Jeg skal fatte mig temmelig kort, idet jeg beder ærede Medlemmer være henviste til den temmelig udførlige Betænkning, som Udvalget har afgivet. Der foreligger i denne Betænkning afskillige temmelig vigtige Spørgsmaal; men det første Spørgsmaal vi træffe paa, er ikke af de store eller mere indgribende. Det første Spørgsmaal vil man finde under § 3 Konto 3, det omhandler Overstudet fra Driften af de jydsk — fynske Jernbaner. Dette Spørgsmaal dreier sig om, at der ved Anlægget af Godspladsen ved Esbjerg Havn er anvendt en Sum af 3,457 Kr. udover det almindelige Belsøb, det vil sige, man har ført Driftsregnskabet denne Sum til Udgift, endstjøndt den egentlig i sig selv maa henhøre under Anlægssummen. Statsrevisionen har fra Ministeriet faaet en Skrivelse, hvori Ministeren fremhæver, at der ved Overtagelsen af denne Jernbane var en Del ikke udførte Arbejder, som bleve udførte for Driftsregnskabet. Blandt disse var Anlægget af Godspladsen ved Esbjerg Havn. Det viste sig under Udførelsen af dette Arbejde, at en Del af den Jydsk, der var opgravet, maatte flyttes, navnlig af Hensyn til Havnen, og der maatte tages en forandret Plan. Nu har det viist sig, at dette har medført en Udgift, som sagt, af 3,457 Kr., der ere opførte paa Driftsregnskabet. Men da denne Sum, ifølge Ministeriets Skrivelse, er afkortet Entreprenørene i Anlægskapitalen, har Statsrevisionen fundet det urigtigt, at den er opført som en Driftsomkostning, og Udvalget har maattet slutte sig til denne Betragtning. Det er jo ikke nogen Sum af væsentlig Betydning, men man maa dog finde, at det neppe er stemmende med god Regnskabsførelse, og man har derfor troet at maatte gjøre opmærksom derpaa og slutte sig til den Indstilling, som er gjort af Statsrevisionen, at det passerer, at det er opført paa Driftsregnskabet. Det andet Spørgsmaal, vi komme til, finder man paa samme Paragraf, Konto 4 b. Det er Renterne af de i Vestindien udestaaende Fordringer. Disse Renter ere anslaaede til 62,000 Kr., men Regnskabet viser, at der kun er indkommet efter Fradrag af $\frac{1}{4}$ Procentfattent, 31,652 Kr. Der er altsaa en Mindreindtægt 27,637 Kr. og nogle Dre. Man kunde ikke rigtig forstaa, hvorledes denne Mindreindtægt kunde komme tilstede. Renterne af de Fordringer, man havde udestaaende i Vestindien, fandt Udvalget maatte kunne anslaaes temmelig nøagtigt, og naar der saa dog var kommet et saa stort Mindrebelsøb, var det Noget, man ikke saa saa ganske kunde forstaa, og Udvalget henvendte sig da til Regjeringen med en Forespørgsel om, hvori det kunde ligge, at der